

מסורת הש"ס

(א) [לקמן י"א, ג] (ב) מדרש
(ג) שבושט מ. ע"ש
ו'במש"ס ש"י ח'ל'ן, ו'גמס'
(ד) כס"א: ו'גמס'

נוסחת הר"ב

(א) הר"ב מיר ו'גמס': [כ] כ"י
מבוב כפון גליון ו'אמר לן
ר"ב: [ג] מנלל תגלחת טומאה
דמיר טהור שנטמא מנלל כ"ו
כ"ו: [ד] מליה כדמפרכתין:
[ה] תמן: [ו] כ"י שיעור
השתמחה מוימכע לסיפה
דקרא כדמפרכתין:

הגהות הב"ח

(א) גב' כ"י רבא. בדר
ו'הוא צניא הקבוצת:
(ב) שם מיר טהור מ"ט
לא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] רש"י ד"ה בתקניה
קמיידי וכו' ואמר לן ר"ב
דכ"י נמי מני למיניא אלא
טמא שמו. כ"י ע"י א"ר
דוה דוקא לפי קמא כ"י:
ד"ה לא הא וכו' ור"ק:
[ב] ת"ר"ה אין צ"ן מיר טמא
וכ"י כשהיה ג' ו'טו ב'ן
וטבל יוס' ז' עולה כ"ל:
[ג] ד"ה מיר טהור שנטמא
וכ"י דבאחריו יוס' ומחיל:
למנות מירות טהרה
מוקמין ליה לקמן כ"ל:
[ד] ב"א"ר כיון דהיה טמא
נחת לפרושי הא הא מ"ר
ארכא כ"ל: [ח] ב"א"ר
טמא ליה ונמשא דלא לקי
והו לקי כדפי' הקומרת.
מנות כדפי' הקומרת
נמקא וי"ב כדפי' לקמן
כ"ל: וע"י ח"מ ח' ומחיל:
[ו] ד"ה הב"ח מנלל כ"י:
דחיל וכו' וה"ה נמי
דמורה ר"ש צ"ל דלקי
כ"ל: [ז] ד"ה קרבן
טומאה הא דלא מימי הא
מלקי לקי טומאה לאתמ
אפילו תוך שבט שמבקש
לטהר עמו כ"ל: [ח] ד"ה
בתקנה קמיידי וכו'
דחייא קלוקו גופיה
דבאסור ליה וכו' א"ר
א"מ: [ט] ד"ה אילמא
דאמרי ליה לא תמור וכו'
ללא שיש בו משנה הוא.
כ"י כשרה האת רחוקה
קת דחך יצאש או כעשה
וע"י תמוס' דשבושט ד' פ'
ע"ש ד"ה או וכו' כשנמקה
כ"י דלאולא קונין למי'ד
קוב על לאו שאכ"י ע"י
לדאסור מלקות אמר אבל
לענת הכה המניח ק"ל על
לאו שאכ"י ע"י משנה
לוקה א"ה היכא דאין בו
מעשה יור"ש כפי"ג מ"ג'
שכרות ה' ב' א"ב מ"ג'
סוגין ומתקן ראה והוכנה
כמורה לדכ"י ור"ק:
ה"ש:

פ"ה הרא"ש

הכא במאי עסקינן ביוצא
ונכנס שיראז מן הטומאה
ע"י הוראת וטבילה וקבל
עליו נידרות ונכנס ומ"ל
או"י דלא קבל עליו קבלה
מגורה אלא אמר הריני
נוזר (בגורות) [הור נזיר]:
אלא טמא שנוזר ז' עולה
לזמן המניח לפי שאינו צריך
עד אחז הקבוצת וכת"ב וקדש ראשו כיום ההוא וא"י ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו מן המניח הא אין עליו נידרות כלל

מי שאמר פרק שלישי נוזר

יז.

עין משפט גר מצוה

א מ"י פ"ו מהל'
מרות ה' [ח]:
ב מ"י ש"ה ה' ע"ש
כ"מ:

גליון הש"ס

גב' אפר בר בר אשי:
עין מדרס דף ד' ע"א:

הגהות התוספות

1. צ"ל ומוקמין ליה לקמן
כדפי' דלא חיל מ"ו. 2. צ"ל
למיתה. 3. צ"ל ולא. 4. צ"ל
הא מנלל. 5. צ"ל דכ"י לא
פלגי. 6. צ"ל דשפ"ט הא
כיון דמני כו'. 7. מיכא והוא
נמקא וי"ב כשנטמא כשנוג.

מוסף רש"י

אלא טמא שנוזר שביעי
שלו. טעמא כ"ו עולה לו
למנין. דהואיל ואינו נזי
קרבן ממחיל למנות מזו
צ"ס. ונוזר טהור
שנטמא אין שביעי שלו
עולה לו למנין. דלון לו
טהרה עד יוס' שמיני שמיני
צ"ל דקמ"ט [ה]. נוזר
והוא בבית הקברות.
מיר שנטמא כהנים בתוך
צ"ס הקבורות. דודא שנטמא
צ"ל שג' נתמיידי
כשנטמא. כגון שנטמא צ"ס
הקבורות ויבאו לו לא ולא
יצא. ומכאן לא שהיה כדי
השתמחה [שבושט ו'].
ב"ה שהייה למלקות.
קרבן לא שייך הא כלל,
אז"ל כהן שנטמא שנטמא
וקרבן מיר טמא לאו אשון
טומאה ח"י אלא למתא
עליו מירות טהרה ששאר
מומקרי כפיה. ובענין זה
מפורש שיה"ו כמס' מיר
(ש"ס).

פ"ה הרא"ש

ע"י שיקבל. וב"ח דמיידי
בשקבל עליו א"כ ליתני
והו צריך לחזור ולניזור
שהו אין צריך מחיל כ"י
לא פליגי דחילא ואינו
צריך לקבל עליו שנית ונג
לוקה על התגלחת ועל
היין: כ"י פליגי למלקי.
פ"ה על הטומאה: ר' יוחנן
סבר כיון דחילא. ללקות
על היין ועל התגלחת לקי
נמי על הטומאה כי היכי
דאינו כביא קרבן טומאה:
והוא דאורייתא ר"ל ר"ל
לעיל תלמודא הוא דמותר
לפי מה דהוה ס"ד דפליגי
והנה רבות בתלמוד: א"ל
על תגלחת זהו זה שרין.
פ"ה לגלח אי' ללקות על
התגלחת וה"ה על היין:
על אכל לענין מלקות. פ"ה על
הטומאה. בתקנתא מירי
בלקולא ר"ל מירי. פ"ה
לדורות לנו תקנתו מתי
יתחיל ימי נידורתו. אבל לא
מירי בלקולא להשמינו
הדין אם יעשה עבירה
שיטמא למיהא אי שהיה
יין וגילח: ה"ז סופא את
הארבעים תיבתא. והכא
ליבא לשוני ביוצא ונכנס
דמשמע טמא דומיא
דגלח ושתת יין דמיידי
אפילו בלא יוצא ונכנס: בע"ה שהייה למלקות. שיעור שהייה המפורשת (בד) [בשבושט] למי שנטמא באונס בערה שאינו חייב
כרת אלא אם כן שהה שיעור השתחוה והלכה למשה מסיני הוא: אי דאמרו ליה לא תנזור למה לי שיהיה כ"ה דבמדי

הכא במאי עסקינן ביוצא ונכנס. ש"ל והוה צולא ונכנס.
והדר אמר הריני נוזר [והדר נכנס סופג את הארבעים ולאפוקי
מדרי' אליעזר דלמיר לאו צ"ס כ"ו] אבל אי לא הדר ואמר אינו
אסור לגלח וכו' שאין מירות חלה עליו: טמא שנוזר. כגון שהיה
עומד בצניא הקבוצות וכו': שביעי
שלו עולה לו למנין. דכיון דטבל והו'
טהור מחיל למנות מזו צ"ס לפי
שאינו מביא קרבן: ונוזר טהור
שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן
המנין. אע"פ שטבל והוה טהור עד
יוס' שמיני שמיני צ"ו קרבנותיו
כדאמרינן פ"ג ג' מינין [לקמן דף מד]:
סדר תגלחת כ"ל היה מזה בשלישי
ושביעי ומגלח שביעי ומביא

הכא במאי עסקינן ביוצא ונכנס איתיביה
פ"ה אין בין טמא שנוזר לנוזר טהור שנטמא
אלא טמא שנוזר שביעי שלו עולה לו למנין
ונוזר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו
למנין ואי ס"ד לא חיילא אמאי עולה לו
מן המנין? אמר מר בר רב אשי מיחל כ"ע
לא פליגי דחיילא אלא כ"י פליגי למלקי רבי
יוחנן סבר כיון דחיילא לקי ור"ל סבר לא לקי
דחיילא איתיביה ר' יוחנן ר"ל מי שנוזר והוא
בבית הקברות אפילו היה שם שלשים יום
אין עולין לו מן המנין ואינו מביא קרבן
טומאה קרבן טומאה הוא דלא מייתי הא
מילקי לקי עליה בדין הוא דליתני אינו לוקה
אלא משום דקא בעי למיתנא סיפא יצא
ונכנס עולה לו מן המנין ומביא קרבן טומאה
תנא רישא אינו מביא קרבן טומאה ת"ש אין
בין טמא שנוזר לנוזר טהור שנטמא אלא
שטמא שנוזר שביעי שלו עולה לו מן המנין
ונוזר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו
מן המנין הא למלקות זהו זה שוין א"ל לא
לתגלחת זהו זה שוין אבל לענין מלקות מאי
זה לוקה זה אינו לוקה ליתנייה בתקנתיה
קא מיידי בלקוליה לא קא מיידי לא ששמו
מי שהיה טמא ונזר אסור לגלח ולשתות יין
ואם גילח ושתה יין ונטמא למיהא חרתי זה
סופג את הארבעים תיבתא [כ"י רבא פ"ה] נוזר
והוא בבית הקברות מהו בעי שהייה למלקות
או לא היכי דמי אילימא דאמרי ליה לא
תינזור למה לי שהייה נוזר [כ] מאי טמא לא
בעי שהייה דקא מתרי ביה ה"נ קא מתרי ביה
אלא

אסור לגלח לוקה ותיבתא דר"ל. וצ"ל ונכנס ליה
כדלעיל דהא אוקימנא דמוזרי ר"ל דחיילא וקאי ליה בצ"ס ואלא
מילקי לא לקי ואלו הכא אימשה דכיון שאסור לוקה אע"ג דלא הדר
ואמר: כ"י רבא. הואיל ואמר ר' יוחנן לוקה וכו' צממתין כותמיה:
כ"י שהיה למלקות. דלא לילקי עד דלישהי ביה כתי שיעור השתמחה
ו'כדמפרכת כנ"ב' שבושט לדיעות הטומאה [דף פ"ה]. מיר.
טהור נכנס בצניא הקבוצות מ"ט לא בעי שהייה דקא מתרו ביה אל
כנס בצניא הקבוצות הכא נמי מתרו ביה לא תינזור ושהייה למה לי:
אלא

למנות מירות טהרה מוקמין ליה לקמן כ"ל:
[ד] ב"א"ר כיון דהיה טמא נחת לפרושי הא הא מ"ר
ארכא כ"ל: [ח] ב"א"ר
טמא ליה ונמשא דלא לקי
והו לקי כדפי' הקומרת.
מנות כדפי' הקומרת
נמקא וי"ב כדפי' לקמן
כ"ל: וע"י ח"מ ח' ומחיל:
[ו] ד"ה הב"ח מנלל כ"י:
דחיל וכו' וה"ה נמי
דמורה ר"ש צ"ל דלקי
כ"ל: [ז] ד"ה קרבן
טומאה הא דלא מימי הא
מלקי לקי טומאה לאתמ
אפילו תוך שבט שמבקש
לטהר עמו כ"ל: [ח] ד"ה
בתקנה קמיידי וכו'
דחייא קלוקו גופיה
דבאסור ליה וכו' א"ר
א"מ: [ט] ד"ה אילמא
דאמרי ליה לא תמור וכו'
ללא שיש בו משנה הוא.
כ"י כשרה האת רחוקה
קת דחך יצאש או כעשה
וע"י תמוס' דשבושט ד' פ'
ע"ש ד"ה או וכו' כשנמקה
כ"י דלאולא קונין למי'ד
קוב על לאו שאכ"י ע"י
לדאסור מלקות אמר אבל
לענת הכה המניח ק"ל על
לאו שאכ"י ע"י משנה
לוקה א"ה היכא דאין בו
מעשה יור"ש כפי"ג מ"ג'
שכרות ה' ב' א"ב מ"ג'
סוגין ומתקן ראה והוכנה
כמורה לדכ"י ור"ק:
ה"ש:

למנות מירות טהרה מוקמין ליה לקמן כ"ל:
[ד] ב"א"ר כיון דהיה טמא נחת לפרושי הא הא מ"ר
ארכא כ"ל: [ח] ב"א"ר
טמא ליה ונמשא דלא לקי
והו לקי כדפי' הקומרת.
מנות כדפי' הקומרת
נמקא וי"ב כדפי' לקמן
כ"ל: וע"י ח"מ ח' ומחיל:
[ו] ד"ה הב"ח מנלל כ"י:
דחיל וכו' וה"ה נמי
דמורה ר"ש צ"ל דלקי
כ"ל: [ז] ד"ה קרבן
טומאה הא דלא מימי הא
מלקי לקי טומאה לאתמ
אפילו תוך שבט שמבקש
לטהר עמו כ"ל: [ח] ד"ה
בתקנה קמיידי וכו'
דחייא קלוקו גופיה
דבאסור ליה וכו' א"ר
א"מ: [ט] ד"ה אילמא
דאמרי ליה לא תמור וכו'
ללא שיש בו משנה הוא.
כ"י כשרה האת רחוקה
קת דחך יצאש או כעשה
וע"י תמוס' דשבושט ד' פ'
ע"ש ד"ה או וכו' כשנמקה
כ"י דלאולא קונין למי'ד
קוב על לאו שאכ"י ע"י
לדאסור מלקות אמר אבל
לענת הכה המניח ק"ל על
לאו שאכ"י ע"י משנה
לוקה א"ה היכא דאין בו
מעשה יור"ש כפי"ג מ"ג'
שכרות ה' ב' א"ב מ"ג'
סוגין ומתקן ראה והוכנה
כמורה לדכ"י ור"ק:
ה"ש: